

Sygn. akt II Cz 304/13

POSTANOWIENIE

Dnia 7 maja 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze Wydział II Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący - SO W. Damaszkowski/ spr/

Sędziowie SO A. Izydorek

SO M. Lechowska

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2013 r. w Jeleniej Górze

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. (...) w J.

przeciwko A. D.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze w przedmiocie kosztów

zawarte w wyroku z dnia 22 marca 2013 r. sygn. akt I C 49/13

postanawia:

zmienić rozstrzygnięcie o kosztach zawarte w punkcie IV wyroku o tyle, że wysokość zasądzonych kosztów obniżyć do kwoty 469 zł, zaś dalej idące zażalenie oddalić.

.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 22 marca 2013 roku zasądził od pozwanej A. D. na rzecz strony powodowej kwotę 2257 zł z ustawowymi odsetkami od poszczególnych kwot częściowych, umorzył postępowanie w zakresie cofniętego powództwa, zasądzone świadczenie rozłożył na 22 miesięczne raty oraz zasądził od pozwanej na rzecz strony powodowej 769 zł z tytułu zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając rozstrzygnięcie o kosztach procesu Sąd I instancji wskazał, że mimo trudnej sytuacji majątkowej pozwanej nie zachodzą szczególne okoliczności przewidziane w art. 102 kpc do nieobciążenia A. D. kosztami przegranej sprawy. Sama ciężka sytuacja ekonomiczna strony przegrywającej spór nie stanowi podstawy do nieobciążenia kosztami na rzecz przeciwnika, który wygrał proces. Sąd ten argumentował również, że rozłożenie należności głównej na raty wynikało z uwzględnienia stanu majątkowego pozwanej. Co prawda częściowo postępowanie zostało umorzone wobec cofnięcia powództwa, ale czynność ta wynikała z faktu, że w trakcie sprawy pozwana w niewielkim zakresie uregulowała zadłużenie.

W zażaleniu A. D. zaskarżyła rozstrzygnięcie o kosztach zawarte w wyroku wnosząc o nieobciążanie pozwanej tymi kosztami na rzecz strony powodowej. Skarżąca wskazała, że zarabia netto 1200 zł i posiada na utrzymaniu 10 letniego syna. Poności wysokie koszty opłat za lokal – około 720 zł – a pozostałą kwotę przeznacza na niezbędne utrzymanie siebie i dziecka. Obciążenie pozwanej kosztami procesu spowoduje powiększenie jej zadłużenia .

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jedynie częściowo zasługiwało na uwzględnienie.

Powołany przez Sąd I instancji przepis art. 102 kpc upoważnia sąd w wypadkach szczególnie uzasadnionych do zasądzenia od strony przegrywającej spór tylko części kosztów albo do nieobciążania jej w ogóle kosztami. Przewidziane w nim reguły stanowią odstępstwo od ogólnej zasady - zawartej w art. 98§1 kpc - powiązania obowiązku zwrotu kosztów z wynikiem procesu i urzeczywistniają zasadę słuszności. Skoro powołany przepis nie konkretyzuje co należy rozumieć pod pojęciem „wypadków szczególnie uzasadnionych”, to ich kwalifikacja i ocena pozostawiona jest sądom. Orzecznictwo Sądu Najwyższego co prawda wielokrotnie wypowiadało się o sytuacjach, których dopuszczalne jest stosowanie przepisu art. 102 kpc, jednakże każdorazowo sąd rozstrzygający spór powinien się kierować własnym poczuciem sprawiedliwości. Okoliczności którymi powinien kierować się sąd dotyczą zarówno faktów związanych z przebiegiem procesu jak i stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony.

Pozwana posiada zadłużenie związane z utrzymaniem części wspólnych nieruchomości i kosztów zarządu. W trakcie procesu część zadłużenia uregulowała nie kwestionując jego zasadności lecz powołując się na swoją trudną sytuację materialną. W związku z powyższymi okolicznościami uznał Sąd Okręgowy, że zachodzą podstawy do zasądzenia od pozwanej tylko części kosztów procesu i obniżenie wynagrodzenia pełnomocnika strony powodowej o połowę czyli o kwotę 300 zł. Przy niewielkich dochodach pozwanej, konieczności utrzymania syna i istniejącym zobowiązaniem rozłożonym na raty obciążenie pozwanej pełnymi kosztami oznaczałoby powstanie kolejnego zadłużenia ograniczającego możliwość zaspokojenia potrzeb bytowych jej rodziny.

Z powyższych względów na podstawie art. 386 § 1 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc zaskarżone postanowienie podlegało zmianie o tyle, że wysokość zasądzonych kosztów obniżono do kwoty 469 zł zaś dalej idące zażalenie, jako bezzasadne oddalono.